

Negro

Van Olympisch kandidaat tot keurhengst

Onlangs werd Negro keur verklaard. Een passende bekroning voor deze zwarte hengst, die zijn goede

eigenschappen nadrukkelijk lijkt door te geven. Zijn nog jonge nageslacht maakt momenteel in grote getale

(inter)nationaal furore. Net zoals hij ooit zelf deed, want samen met zijn amazone Anne van Olst was Negro voor

Denemarken volop in de race voor deelname aan de Olympische Spelen in Athene.

Dirk Caremans

Negro was een aanstormend talent in de dressuurbaan met Anne van Olst en tevens in de race voor de OS in Athene.

Negro was vooral een uitblinker in het zwaarste werk; passage en piaffe bleken hem moeiteloos af te gaan. Daarom leek zijn zegetocht in de wedstrijdrijng onstuitbaar, maar het lot besliste anders. In de zomer van 2003 maakte een schijnbaar onschuldige mokinfectie een abrupt einde aan alle sportillussies. De Olympische droom lag in duigen. Negro's loopbaan als succesvol sportpaard was voorbij, maar gelukkig bleef hij als vaderpaard wel bewaard.

Een bijzonder veulen

Op 5 april 1995 werd Negro geboren onder de naam Novabor. In zijn originele naam stonden de letter 'bor' als afkorting van de achternaam van zijn fokker, Wouter Borgers. Deze inmiddels overleden veehouder uit Lunteren was een rasechte liefhebber van een mooi paard en volgens echtgenote Eef had hij er ook goed kijk op. Wouter en Eef reisden in 1988 naar het Brabantse Lieshout, want daar stonden bij Rini Biemans

Verrichting en vererving

Negro werd via de herkeuring in 1998 doorverwezen naar het verrichtingsonderzoek in Ermelo. In omgang en gedrag op stal gedroeg hij zich normaal. In het werk bleek hij een eerlijke en betrouwbare hengst. Hij toonde ruim voldoende bereidheid om te werken en liet zich goed bewerken. Vooral zijn looplust viel positief op. Zijn stap was ruim en krachtig, evenals de galop. In dit laatste viel ook zijn goede balans op. De draf vertoonde veel kracht en een goede afdruk. Hij bleek niet alleen als dressuurpaard over ruim voldoende aanleg te beschikken, maar ook als springpaard gaf hij zijn ruiter een goed gevoel. In 1999 liet Negro een uniforme collectie veulens zien. Qua ontwikkeling niet de grootste, maar wel veulens met sprekende hoofden, voldoende ras en voldoende rijtypisch. Opvallend waren de royaal bespierde croupe, de goed gevormde lendenpartij en de lang doorlopende broekspier. Het fundament was doorgaans correct gesteld. In beweging konden de veulens goed stappen, draafden in een goede lichaamshouding met veel kracht en balans en dit gold ook voor de galop. De veulens konden in beweging allemaal makkelijk schakelen. Volgens de voorzitter van de Hengstenkeuringscommissie, Arie Hamoen: "Negro geeft doorgaans kinderen die goed in het rechthoeksmodel staan. Het voorbeen zou soms meer lengte moeten hebben. Voor exterieur scoort deze hengst 104, dat is boven gemiddeld. Voor beweging scoort de hengst zeer hoog met 111 en dat met een hoge betrouwbaarheid van 97%. Negro geeft in beweging veel kracht, afdruk en balans mee. In model oogt hij enigszins klassiek, maar dat maakt hem bij uitstek geschikt voor bloedmerries die voldoende in het rechthoeksmodel staan, maar bijvoorbeeld front tekort komen of over een matig achterbeengebied beschikken."

een paar merries te koop, een moeder en haar twee dochters. De moeder, Mewri, was al erg oud en gust en had niet de interesse van Wouter. Dit was wel het geval bij de twee jonge merries en zo verhuisden Fewrie en haar één jaar oudere zus Equador naar de Veluwe. Eenmaal thuis verkocht Wouter Equador aan Theo van Manen, die met haar ook een hele fijne stam paarden heeft opgebouwd. Zelf koos hij voor Fewrie. Eef: "Mijn man was helemaal gek van Fewrie, dat vond hij een ontzettend goede merrie. Ze kan zo enorm lopen en ze heeft ook een karakter van goud, nooit gemeen ofzo. Ze duwt je soms wel bijna omver, want ze moet en ze zal altijd voorop lopen. En sterk is ze, want ze heeft nooit iets gemankeerd. Helaas heeft ze dit jaar voor het eerst haar veulen verworpen en ze begint er nu toch wel ouder uit te zien. Karen Galema heeft Fewrie voorgesteld in de IBOP. Hiervoor slaagde ze met 92 AA. Karen was gek van haar, omdat dat paard haar achterhand er zo apart onder kon zetten en zo kon gaan zitten. Vlak voor Wouter overleed zei hij nog 'Fewrie moet je nooit wegdoen' en dus is Fewrie gebleven. Fewrie heeft meerdere mooie nakomelingen gefokt maar Negro was vanaf het begin een bijzonder veulen. Hij was ontzettend chique en kon apart lopen. De gebroeders Van Manen hadden toen Ferro op stal. Ze hielden een hengsteshow en daarin wilden ze graag afstammelingen van die hengst laten zien. Ze zochten daarvoor veulens uit en kwamen ook bij Negro kijken. We haalden hem van stal en hij danste gewoon over de straat. De heren Lamers en Van der Goor zagen hem op de show en kwamen later bij ons aan de deur. We konden veel geld krijgen voor het veulen, maar we hadden er teveel schik in en hebben het niet gedaan. We zijn hem wel bijna een keer kwijt geweest aan koliek. Mijn man ging op zondagavond nog even de stal in en zag dat het veulen niet goed was. Moeder en zoon zijn meteen naar Utrecht gebracht. Daar bleek dat het veulen te veel hooi gegeten had en verstopt zat. De dierenartsen daar gaven hem weinig kans, maar hebben hem toch voor de dood weg kunnen halen en hij knapte snel weer op. Dat heeft mijn man allemaal nog meegemaakt met Negro, maar in de nazomer van '96 is hij overleden en dan krijgt zo'n paard voor jezelf en je gezin nog meer waarde. Daarom besloten we om met hem naar de hengstenkeuring te gaan. Een paar weken voor de eerste bezichtiging

Dirk Caremans

Negro's vader, de preferente Olympic Ferro maakte zelf furore als dressuurpaard en stempelhengst

Dirk Caremans

De helaas jong overleden KWPN-hengst Troy (v.Negro) liep verdienstelijk mee in de hengstencompetitie klasse M. Met Niels Bax werd hij Z1-kampioen op de Hippiaade.

kwam GertJan van Olst langs en hij wilde Negro graag kopen, maar wij wilden hem toen nog niet kwijt."

Groen licht op herkansing

"De voorbereiding naar de keuring toe hebben drie van mijn kinderen, Evert, Gerda en Evelien zelf gedaan. Dat was heel speciaal, ze deden het als een soort eerbetoon aan hun overleden vader. Ze hadden

geen ervaring in het klaarmaken van hengsten voor de keuring. Misschien was Negro daarom ten tijde van de keuring nog wat buikig en zwaar, maar het bleef een mooi paard. In Den Bosch zaten wij tijdens de keuring op de tribune en zagen dat de jury lang de tijd nam voor Negro. Het leek wel of ze niet wisten wat ze ermee aan moesten. Er was duidelijk discussie over hem. Dat lag niet aan de manier waarop hij zich

Jacob Meilissen
JM

Jacob Meilissen
JM

Met de Negro-zonen Taikoen (foto links) en Spargo (3e bez., foto rechts) stapte Anne van Olst dit jaar over naar de Grand Prix.

in de Brabanthallen liet zien, want dat kon gewoon niet beter. Uiteindelijk werd in zijn nadeel beslist en leek het keuringsverhaal over. Achter ons zat een onbekende man en hij zei, zonder dat hij wist dat wij de eigenaren van Negro waren, 'ze laten de beste Ferro-zoon lopen'. Zodra we de tribune verlieten, werden we letterlijk bestormd door mensen die Negro wilden kopen, daaronder ook Hendrik van Tuyl. Maar we wilden de zaken thuis afhandelen en de volgende dag is Van Tuyl naar Lunte-

ren gekomen en heeft hij hem gekocht. Toen we dat paard uiteindelijk verkochten, hadden we er allemaal moeite mee. Maar zo'n hengst in de wei laten lopen was ook geen optie. De heer Van Tuyl gaf Negro op voor de herkeuring en hiervoor slaagde hij wel. Tijdens het verrichtingsonderzoek in Ermelo deed Negro het heel goed en slaagde hij glansrijk. Na Negro hebben we nog een aantal keren met Ferro gedekt, want deze hengst paste gewoon super op Fewrie. Na Negro kwam zijn volle zus Ofrie.

Hiermee heeft Laurine Brücher heel veel succes geboekt en Ofrie is vervolgens als dressuurpaard verkocht. Zelf heb ik nu nog twee volle zussen van Negro op stal, Sowrie en Teswrie. De laatste wordt momenteel in de Z1-dressuur uitgebracht en is bestemd voor de verkoop. Sowrie is een elite sportmerrie en momenteel dragend van Florencio. We zijn als familie Negro altijd blijven volgen en ik ben ook wel eens bij GertJan en Anne van Olst geweest. Maar die wil je natuurlijk niet blij-

Van goede komaf

Negro's vader, de preferente Ferro, behoeft eigenlijk geen verdere toelichting. Deze donkere Ulft-zoon heeft nadrukkelijk zijn stempel gedrukt op de Nederlandse paardenstapel. Daarnaast vormde dit paradepaard van de heren Lamers en Van der Goor jarenlang met zijn vaste amazone Coby van Baalen een geduchte combinatie op het nationale en internationale wedstrijdterrein. Met natuurlijk als hoogtepunt de deelname aan de Olympische Spelen in Sydney. Negro's moeder, de keur preferente prestatiermerrie Fewrie (v.Variant) komt uit merriestam 505 en was een normaal ontwikkelde, vruchtbare vosmerrie, die naast Negro meerdere goede sportpaarden heeft gegeven. Daaronder de ster sportmerrie Kelwrie (v.Belisar), die in de klasse Z2 is uitgebracht. Kelwrie's Krack C-zoon Titanic werd aangewezen voor het verrichtingsonderzoek. Na Kelwrie kreeg Fewrie meerdere interessante Ferro-nakomelingen. Naast Negro waren dat onder meer de ster sportmerrie Ofrie, die inmiddels ZZ-Zwaar met winst achter haar naam heeft staan en de elite sportmerrie Sowrie. In het voorjaar van 2005 schonk Fewrie het leven aan Undigo-zoon Andigo, deze is inmiddels verkocht. Bij de familie Borgers op stal nu nog een tweejarige en een jaarling hengst uit Fewrie. De oudste is een hele grote zwarte en een volle broer van Negro. De jongste is een donkerbruine zoon van Métall. Fewrie op haar beurt is een dochter van de keur preferente prestatie sportmerrie Mewri. Fokker Geven uit De Rips had een geweldige Centurio-dochter op stal staan. Deze ster preferente prestatiermerrie Geerrie schonk

het leven aan de nationale dressuurpaarden Arrow (v.Lector) en Vario (v.Naturel). Dat Geerrie ook over springgenen beschikte, kwam onder meer tot uitdrukking in haar zoon en nationaal springpaard Sebastiaan C (v.Marinier). In 1968, 1970 en 1980 werd Geerrie gedekt met Gondelier. Hieruit werden de volle zussen Karla, Mewri en Weerie geboren. De laatste werd niet hoog in de sport uitgebracht, maar Karla als Mewri wel. Beide merries kwamen in handen van Nico Krol uit Handel en hij herinnert ze zich nog goed. "Het waren hele goede springpaarden. Karla liep mee in de kopgroep op de CK en werd onder drie verschillende ruiters Z-springen. Mewri was een wat zenuwachtig paard, maar met geweldig veel potentie. Mijn broer Gert sprong er verdienstelijk mee. Hij kreeg haar van huis mee toen hij trouwde en verkocht haar voor veel geld als zesjarige. René Goossens heeft er succesvol bij de young riders mee gereden en ze sprong met verschillende ruiters nationaal. Als jong paard kreeg ze al eens een merrieveulen van Grand Empereur. Toen ze een peesblessure kreeg werd ze opnieuw ingezet voor de fokkerij." Hiervoor verhuisde Mewri naar Stoeterij 't Vier-span, eveneens in Handel. Op deze stoeterij schonk ze het leven aan twee hengstveulens, Zambo (v.Luitenant Generaal) en het Z2-dressuurpaard Bariton (v.Variant). Vervolgens verhuisde ze naar Rini Biemans in Lieshout. Daar kreeg ze nog drie veulens, de Uniform-zoon Dequador en de beide Variant-dochters Equador en Fewrie. Fewrie was tevens het laatste veulen van deze bijzondere merrie.

Nooit bezweet van (een) Negro

Bij Anne van Olst staat Negro in het geheugen gegrift. "Hij is het beste paard dat ik ooit onder me heb gehad. Natuurlijk had hij wel z'n dingetjes, maar zijn instelling en karakter waren in het werk gewoon geweldig. Hij pakte alle oefeningen heel makkelijk aan, eigenlijk hoefde ik hem niets te leren. Hij vond gewone dingen snel saai. Dat zie ik terug in zijn kinderen, waarvan ik er een aantal rijd. Daar raak je door verwend. Ze hebben allemaal werklust, een goede instelling en balans en ze kunnen bijna als vanzelf sluiten. Eigenlijk stapte ik nooit bezweet van Negro af en dit geldt ook voor zijn zonen. Met Taikoen en Spargo stap ik dit jaar over naar de Grand Prix en met Nintendo, Numberto en Netto ga ik Lichte Tour rijden. Ze concentreren zich in hun werk heel erg op mij. Dat deed Negro ook. Ik weet nog dat ik met hem meereed in de finale van de hengstencompetitie in Den Bosch. Negro liep een superfijne proef en liet zich niet afleiden door zijn omgeving. Hij was voor honderd procent bij mij. Aan het einde van de proef barstte het applaus los en daarvan schrok hij wel heel erg, toen had hij echt zoiets van 'wat doen al die mensen hier?' Heel af en toe leg ik nog een zadel op hem en dan piaffeert hij gewoon zoals in zijn glorie dagen, dat blijft echt genieten."

ven lastig vallen. Het zijn superaardige mensen en ben nog steeds blij dat Negro bij hen terecht is gekomen."

Toch verkocht

GertJan van Olst 'ontdekte' Negro in de catalogus van de hengstenkeuring. De bekende hengstenhouder uit Den Hout was het boekje met meer dan gemiddelde interesse aan het doornemen, omdat hij al enige tijd op zoek was naar een dressuurhengst met voldoende capaciteiten voor zijn echtgenote Anne en tevens een hengst die zou passen op zijn station. Negro stond hem op papier al meteen aan. "Ik vond zijn afstamming bijzonder. Ik weet nog dat ik dacht 'als dit paard nu het goede van zijn voorouders heeft, dan zou alles wel eens precies op zijn plek kunnen

vallen'. Van zijn vader Ferro was ik altijd al gefcharmeerd. Je kunt gewoon stellen dat, mondiaal gezien, Ferro toch de meest toonaangevende hengst is geweest voor wat betreft het doorgeven van een krachtig achterbeen en het talent om te kunnen sluiten. De moedersvader van Negro, Variant, had ik diverse malen onder Anky van Grunsven gezien en ik was weg van zijn techniek van lopen. Bovendien zat er in de grootmoeder van moederskant ook sport, die merrie sprong zelf nationaal. Niet verwonderlijk met Gondelier als vader. Ik ben van huis uit een springman en zie ook nu nog graag wat springbloed in een dressuurpaard, dat is altijd goed voor de balans en het karakter. Omdat Negro mij op papier zo aansprak, heb ik contact opgenomen met de familie Borgers en ben

Tweede bezichtiginghengst Tigro (Negro x Clavecimbel) start momenteel succesvol in de Lichte Tour onder Hely Poulissen.

er gaan kijken. Negro werd aan mij voorgesteld aan de longeerlijn op een stukje maisland. Hij was wat buikig en te royaal in conditie, maar hij maakte wel indruk op mij. De familie wilde echter niet verkopen. Er zat voor hen een nogal emotioneel verhaal aan de hengst. Ik ben naar huis

Slegro (Negro x Nocturn) wordt door Ria Strous inmiddels uitgebracht in de Lichte Tour. Zijn volle zus Tornado werd in Amerika kampioen van de vijfjarigen en mocht naar het WK in Verden.

Keur sportmerrie Versace (Negro x Aristo) liep verdienstelijke mee in de halve finale van de Pavo Cup vijfjarigen en is inmiddels succesvol gestart in de Z2-dressuur met Tanja Awater.

Jacob Meilissen

Jacob Meilissen

Jacob Meilissen

Negro gaf meerdere elitemerries, daarvan is Vamira (foto boven, Negro x Gatecrasher xx) er één. Ook Zembla (foto midden, Negro x Saros xx) en Zarouti (foto onder, Negro x Belmondo) dragen deze ertitel.

gegaan en ben vervolgens de hengst een beetje uit het oog verloren. Van de eerste bezichtiging mocht Negro door naar de tweede. Maar daarna viel in Den Bosch het doek. Daar was ik niet bij want ik was op dat moment op de keuring in Frankrijk, waar een hengst van mij voorgesteld werd. Toen ik een paar dagen later hoorde dat Negro niet door was, had de heer Van Tuyl hem al gekocht. Dit verraste mij enigszins, omdat de familie Borgers eerst beslist niet wilde verkopen. Dat jaar was er voor het eerst een mogelijkheid om op de herkeuring een hengst onder het zadel voor te stellen. Negro werd bij Van Tuyl zadelmak gemaakt en liet zich onder het zadel bij de herkeuring zo goed zien dat hij alsnog werd doorverwezen naar Ermelo. Op een gegeven moment kwamen Jan en Daniëlle van Tuyl hier met klanten. Het gesprek kwam op Negro en ze gaven aan dat gedeeltelijke verkoop bespreekbaar was. Samen met Anne ben ik in Ermelo gaan kijken toen Negro in het verrichtingsonderzoek liep. We kwamen heel snel tot de conclusie dat dit de hengst was die we zochten. Ik heb meneer Van Tuyl gebeld en nog dezelfde dag heb ik hem voor de helft gekocht. In het verrichtingsonderzoek deed Negro het erg goed. Daarna is hij meteen naar Den Hout gekomen. Anne stelde hem voor in een showtje hier en hij liet zich zo goed zien dat hij hoewel het al later was in het seizoen, toch nog een kleine honderd merries dekte. De veulens daaruit werden het volgende voorjaar gunstig beoordeeld, waarbij vooral de sterke beweging heel positief opviel. Ondertussen was Anne thuis al rustig met Negro aan het werk gegaan. Ze stelde hem als vierjarige voor in de hengstencompetitie, hij won de klasse L en een jaar later de klasse M. In 2001 pakte hij in Zwolle tevens de titel Young Stallion. In dat jaar zijn we ook met hem naar Denemarken geweest voor zijn goedkeuring. Dat was nog best heel spannend, want vanwege de MKZ dreigde het vervoersverbod. Dus we zijn in één dag op en neer geweest. Negro moest na aankomst al vrij snel de baan in en liep zoals hij altijd deed, met veel schwing en elastisch. Hij kreeg een tien voor zijn beweging! In het voorjaar en de zomer had Negro het druk met dekken en daarom kozen wij ervoor om niet mee te doen aan de buitenconcoursen. Zodoende heeft hij ook nooit Pavo Cup

Jacob Meijssen

Elitemerrie Walzerfee (Negro x Coriolan) liet zich onder Eric van de Wildenberg in de selectie voor de Pavo Cup vierjarigen in Veghel spraakmakend zien.

Jacob Meijssen

In combinatie met Negro leverde de preferente elitemerrie Muroona (v.Vincent), maar liefst drie ster PROK-merries, één keurmerrie (Wuroona) en twee elitemerries (Vuroona en Zuroona). Wuroona (foto) liep ook twee keer mee in de finale van de Pavo Cup.

gelopen. Zijn eerste buitenconcours liep hij als zesjarige op het WK voor jonge dressuurpaarden in Verden. Omdat hij de hengstcompetitie had gewonnen, mocht hij hieraan met een wildcard meedoen. In de finale was hij de hoogste geplaatste KWPN-er. Wij waren erg blij met het bijbehorende jurycommentaar: 'de kwaliteiten van dit paard komen in deze jonge paardenrubriek niet tot hun recht, Negro is er zonder twijfel één voor de grote sport'. In 2002 is Anne met Negro in de Lichte Tour gestart. Ze reed er bijna iedere keer bovenaan bij. Een jaar later reed ze voor het eerst internationaal met hem, op Indoor Brabant, een prachtig debuut natuurlijk met zo'n jong paard. De heer Van Tuyl zei altijd 'we verkopen Negro niet, we wachten tot de grote sport'. Maar na Indoor Brabant was er serieuze belangstelling voor de hengst en werd er veel geld geboden. Daardoor ging de heer Van Tuyl twifelen of hij de hengst wel wilde houden. Voor ons was Negro niet alleen van onschatbare waarde als sportpaard, maar tevens heel belangrijk voor de hengstenhouderij. In het voorjaar van 2003 zei de heer Van Tuyl tegen mij 'als jij van mij een kwart van Negro overneemt, zul je mij nooit meer horen over verkopen'. Zo is het gegaan. De hengst werd voor driekwart van ons en het kwart aandeel wat de heer Van Tuyl nog heeft in Negro, heeft hij samen met zijn zoon Jan." De aanschaf van nog een kwart Negro was natuurlijk een forse adering, maar alles leek goed te gaan. GertJan: "In 2003 was Negro klaar voor de Zware Tour. Anne heeft

de Deense nationaliteit en Denemarken wilde Negro en Anne in het A-kader met als doel de naderende Olympische Spelen. Op 20 juli startte Anne met Negro voor het eerste in de Zware Tour, Intermediair II, in Kootwijk. Het ging echt geweldig, Negro won niet alleen de wedstrijd, maar liet op het protocol ook achten en negens voor zijn piaffe en passage noteren."

Paarden voor iedereen

"Toen we na Kootwijk helemaal enthousiast thuiskwamen, werd er een route uitgestippeld voor Athene 2004." Een week na Kootwijk was het echter gedaan met de euforie. "Negro was super gezond en mankeerde nooit iets, maar een onschuldig lijkende

mokinfectie in de kootholte van zijn voorbeen werd hem fataal. De infectie sloeg naar binnen en zijn voet raakte geïnfecteerd en ontstoken. Zijn temperatuur liep op en dit alles ging razendsnel. Negro is naar de kliniek gebracht en geopereerd, maar de bacterie had zijn verwoestende werk al gedaan. Negro heeft een tijd op het randje gelegen. Met al zijn vechtlust heeft hij zich er doorheen geslagen en is er weer bovenop gekomen, maar zijn sportieve carrière was ten einde. Ik kan wel zeggen dat na deze gebeurtenis onze wereld instortte. Het was een verschrikkelijke klap, die heel lang nagedreund heeft. Gelukkig bleef hij als fokhengst behouden. Inmiddels begonnen ook zijn eerste kinderen door te breken in

Nummer negen

Henk van Tuyl uit Gameren zat begin februari '98 op de tribune in Den Bosch naar de tweede bezichtiging van de jonge KWPN-hengsten te kijken. Hij bekeek de nafok van Ferro met een meer dan gemiddelde interesse. Immers was hij zelf jarenlang eigenaar geweest van Uft, de vader van Ferro. Toen Negro binnenkwam, ging Van Tuyl rechtop zitten. "Ik dacht, 'zo, jij bent een aparte!' en heb meteen contact opgenomen met zijn eigenaren. Ik bleek nummer negen te zijn. Een dag later stond ik al bij de familie Borgers op het erf. Ik liet me beslist niet afschrikken door het stevige bedrag wat de familie voor Negro vroeg. We waren het al snel eens en ik nam Negro mee naar huis. Er was toen voor het eerst een mogelijkheid tot herkeuring en dat wilde ik eigenlijk wel proberen. Voorwaarde was dat de hengst onder het zadel moest worden voorgesteld. Er zat niet zoveel tijd tussen die keuring en die herkeuring, dus Negro werd bij ons meteen beleerd en behoorlijk flink aan het werk gezet. Toen hij kwam was hij zeker honderd pond te zwaar, maar door de intensieve training raakte hij snel gewicht kwijt. Hij verscheen op de herkeuring in afgeslankte vorm, liet zich daarnaast goed zien en kreeg toen wel groen licht voor Ermelo. Tijdens de verrichting heb ik hem voor de helft verkocht aan GertJan van Olst. Ik wist dat Anne hem zou gaan rijden en dat vond ik een uitstekende combinatie. Daarin heb ik gelijk gekregen, want ik heb heel vaak een optreden van heb beide bijgewoond en dat was altijd een waar genoegen om naar te kijken. Paarden hebben mij heel veel geld gekost, maar het plezier dat ik eraan beleefd heb, ook aan Negro, is wat mij betreft onbetaalbaar!"

de sport en duidelijk bleek dat Negro een aantal hele belangrijke eigenschappen doorgaf. Hij geeft fysiek sterke, evenwichtig gebouwde paarden met een goede rug en een krachtig achterbeen. Dat maakt dat ze als vanzelf kunnen sluiten. Daarnaast hebben zijn nakomelingen bijna zonder uitzondering een superinstelling, ze willen graag werken en geven net dat beetje meer. Natuurlijk is dat aan het einde van het liedje wel het allerbelangrijkste, de wil hebben om het te doen. Eigenlijk geeft Negro paarden voor iedereen. Hun karakter is fijn genoeg voor een amateur, maar bij een professional geven ze net iets extra's. Negro kreeg in zijn eerste jaar matige merries te dekken."

Na zijn overwinning in de hengstencompetitie werd dat beter. Van zijn nakomelingen staat bijna de helft als sportpaard geregistreerd en lopen er in Nederland meer dan 70 hoger dan Z-dressuur, waarvan de eersten inmiddels op het hoogste, internationale niveau meedraaien. Ook heeft hij nog een paar internationale springpaarden geleverd. Daarnaast zijn er voor verschillende stamboeken, ook in het buitenland, zonen van hem goedgekeurd. Van Olst: "Ik koop graag veulens van hem aan, die gaan bij ons in de opfok. Er is met name uit Engeland en Amerika veel vraag naar nakomelingen van Negro. Vooral van mensen die verder willen in de dressuur. Ruiters die het makkelijke sluiten, de intelligentie en werklust op waarde schatten. Carl Hester had bijvoorbeeld Negretto, een Negro uit een Allegretto-moeder. Een bijzonder, veelbelovend paard,

De zesjarige Nintendo (Negro x Monaco) werd aangewezen voor het verrichtingsonderzoek, deed mee in de halve finale van de Pavo Cup en is goedgekeurd bij het NRPS.

die helaas als zesjarige verongelukte. Nu rijdt Carl met Valegro, eveneens een Negro, maar dan uit een Gerswin-moeder. Deze heeft als vier-, vijf- en zesjarige in Engeland ongeveer ieder kampioenschap gewonnen dat er te winnen viel. Nick Wagman rijdt in Amerika Prix st. George met Uforia, een Negro uit een Fruhling-moeder en zo zijn er nog veel meer. Inmiddels is ook al opgevalen dat Negro-dochters de sterke eigenschappen van hun vader eveneens aan hun nageslacht doorgeven. Je kunt dus wel zeggen dat die eigenschappen verankerd

zitten. Ik ben ervan overtuigd dat Negro als fokhengst met zijn kracht, achterbeengebruik, balans, loopvermogen en instelling in deze tijd van smalle, hoogbenige en groot lopende paarden bijzonder waardevol is. Negro verkeert momenteel in uitstekende conditie. Hij gaat overdag een paar uur de wei of de paddock in en daarnaast dekt hij. Als ik hem aan de hand heb, loopt hij regelmatig aan een los touwtje naast me te piaferen; gewoon uit pure levenslust. En van wat hij dan laat zien, kan ik nog steeds geweldig genieten!"

Tyson (Negro x Belisar) mocht door naar de derde bezichting op de hengstenkeuring en is inmiddels goedgekeurd in Engeland. Daar wordt hij ook in de Lichte Tour uitgebracht.

Als moedersvader doet Negro het ook goed, de voor het verrichtingsonderzoek aangewezen IPS Welt-All (v. Diamond Hit) komt uit elitemerrie sportmerrie Sarava en liet zich vorig jaar op het WK Jonge Dressuurpaarden in Verden uitstekend zien onder Theo Hanzon.